

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Crist, la Paraula insuperable del Pare

Aquest diumenge celebrem la solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, amb la qual s'acaba l'any litúrgic. El nostre any litúrgic comença amb l'Advent i finalitza amb la celebració d'aquesta solemnitat. Al llarg de l'any contemplem el misteri de la revelació de Déu en la persona de Jesucrist, que s'inicia amb el misteri de la seva Encarnació i culmina amb el misteri de la seva Passió, Mort i Resurrecció.

Jesucrist, el Fill de Déu fet home, és la Paraula que és amb Déu i és Déu, és la Paraula única, perfecta i insuperable del Pare (*Catecisme de l'Església Catòlica* —CEC— 65). Però també és Jesús de Natzaret, que camina pels carrers d'una província marginal de l'Imperi romà, que parla una llengua local, que presenta els trets d'un poble, el jueu, i de la seva cultura. Jesucrist és, per tant, carn fràgil i mortal, és història i és humanitat, però també és glòria, divinitat, misteri, és aquell que ens ha revelat el Déu que ningú no ha vist mai (cf. Missatge al Poble de Déu del Sínode de Bisbes de 2008, núm. 4).

Jesucrist és la manera més perfecta que el Pare ha tingut per comunicar-se

amb nosaltres, per donar-nos a conèixer la veritat i la salvació. «El Fill és la Paraula definitiva del Pare» (CEC 73). Les Sagrades Escripcions contenen la Paraula de Déu i, com que estan inspirades per Déu, són realment Paraula de Déu. En efecte, com ens recorda el número 136 del CEC, «Déu és l'autor de la Sagrada Escripció, perquè inspira

els seus autors humans: actua en ells i per ells.»

«L'Església —va dir el Concili Vaticà II— ha venerat sempre les divines Escripcions com també ha venerat el cos mateix del Senyor. Per això, especialment en la sagrada litúrgia, no deixa mai de prendre el pa de vida de la taula, de nodrir-se'n i de distribuir-lo als fidels,

tant el pa de la Paraula de Déu com el Cos de Crist» (*Constitució sobre la revelació divina*, 21).

Cal que ens acostem al text sagrat, sigui en la litúrgia, sigui en la lectura espiritual, tant personal com comunitària. Us convido a acompanyar aquesta lectura de la Sagrada Escripció amb la pregària, a fi que hi hagi diàleg entre Déu i l'home, ja que, com va escriure sant Ambrós: «Parlem amb Ell quan pregunem, i l'escoltem quan llegim les paraules divines.»

L'any 2008, l'Assemblea del Sínode dels Bisbes dedicada a estudiar el tema de «La Paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església», va recomanar una pràctica ben tradicional, freqüent en els primers segles del cristianisme i després practicada pels monjos en els seus monestirs, que ara, sortosament, s'està desenvolupant també a les paròquies i altres comunitats i moviments cristians. Em refereixo a l'anomenada *lectio divina* o lectura de la Bíblia en un clima de pregària per assaborir interiorment la Paraula. Hem d'afavorir més i més la lectura meditada, contemplada i pregada de la Bíblia.

Tenint present aquest objectiu, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya hem convocat la II Setmana de la Bíblia, que comença demà dilluns dia 27 de novembre i culminarà el dia 3 de desembre amb el Diumenge de la Paraula, seguint les indicacions del papa Francesc. Tant de bo que la Bíblia arribi a ser una companya de viatge habitual de moltes persones. Per més informació sobre els diversos actes organitzats podeu entrar en: www.setmanadelabiblia.cat. Aprofito l'ocasió per animar-vos a participar-hi i per agrair tot l'esforç i dedicació dels organitzadors.

ACTUALITAT

La diòcesi acomiadà el bisbe Sebastià a la Sagrada Família

El diumenge 19 de novembre a la tarda, amb l'assistència de mil quatre-centes persones, es va celebrar a la basílica de la Sagrada Família el comiat de Mons. Sebastià Taltavull, nomenat bisbe de Mallorca. Com mostra la fotografia, al final de la missa el cardenal Omella li va lliurar de part de tots la reproducció d'una de les torres de la Sagrada Família, que també inclou la representació del bàcul, l'anell i la mitra, símbols del ministeri episcopal. El cardenal Omella li va dir: «Gràcies, benvolgut Sebastià, per tot el que m'has ajudat en aquests anys d'aterratge en aquesta Església de Barcelona. Gràcies en nom de tota l'arxidiòcesi pel teu lliurament

generós. Deixes molta petjada, deixes un bon record. A tu, i a tots nosaltres, ens toca viure el que deia bellament Joan Baptista: «Ell ha de créixer, i jo he de minvar». Sí, això teu, això nostre, és passar i deixar que creixi el Senyor, que sigui Ell i no nosaltres el centre de tota activitat i la petjada del camí. És més, només Ell és el Camí, la Veritat i la Vida. Pots marxar content d'haver col·laborat en aquesta Església de sant Pacià, sant Sever i sant Oleguer, en aquesta Església de Barcelona. I escolta la veu del Senyor que et diu: *Duc in altum*, «Ves mar endins». (L'homilia que va pronunciar el bisbe Sebastià la trobareu a: goo.gl/rdgHjB).

ENTREVISTA

El sentit més genuí de la litúrgia

JAUME GONZÁLEZ PADRÓS

El Dr. Jaume González Padrós, professor de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, ha impartit la lliçó inaugural del curs 2017-2018 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, titulada «In spiritu et virtute Liturgiae. Romano Guardini-Joseph Ratzinger». El Dr. González Padrós afirma que amb els mestres Guardini i Ratzinger, i els seus predecessors, «clamem per una celebració litúrgica autèntica, espiritual i digna de Déu».

Com resumiria la lliçó?

L'anomenat *moviment litúrgic*, que va ser un corrent tant intel·lectual (teològic) com pastoral, a l'interior de l'Església, a redós d'alguns monestirs benedictins europeus, va ser l'intent de sortir d'una comprensió tòpica de la litúrgia a fi de trobar el seu sentit més genuí, la personalitat més autèntica a la llum de la paraula de Déu i de la Tradició.

Per què va ser tan important l'aportació de Romano Guardini a la litúrgia?

Guardini viu aquells primers moments de l'esmentat moviment en contacte amb el món benedictí alemany, i en dates molt primerenques reflexiona sobre la litúrgia des de la filosofia i la teologia. Tant és així que, l'any 1918, publica el ja clàssic *L'esperit de la litúrgia*, que s'ha convertit en un referent necessari per a tots els estudiosos de la matèria.

Com hem d'arribar a la litúrgia autèntica, espiritual i digna de Déu, vital...?

Amb una comprensió teològica completa de la litúrgia, fugint de llocs comuns i abandonant tota pretensió d'instrumentalització. Quan celebrem la litúrgia estem tocant la santa humanitat de Crist i ens omplim de la seva gràcia divina. Ens cal viure-la, doncs, com un fet d'ordre espiritual en la seva expressió més elevada, com ens va ensenyar i recordar ben clarament el Concili Vaticà II i el magisteri pontifici posterior.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

... I Déu ens abraça

Diumenge al matí, quarts de dotze. Una senyora d'una certa edat truca al timbre d'una residència de religiosos. Demana si un sacerdot podria anar a casa seva per atendre el seu marit que ha entrat en una fase de la malaltia que, segons els facultatius que l'atenen, el portarà al traspàs en no massa dies. «Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faci cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungeixin amb oli en nom del Senyor i preguin per ell» (*Jm* 5,14). Acudeix a aquests religiosos perquè el malalt, conscient de la seva situació, demana que l'atengui, si pot ser, un religiós d'aquesta congregació. Un religiós jove, sudamericà, que està transitòriament a la comunitat ampliant estudis, acompanya la senyora de retorn a casa. «Aquesta pregària, feta amb fe, salvarà el malalt: el Senyor el posarà bo i li perdonarà els pecats que hagi pogut cometre» (*Jm* 5, 15). El malalt l'acull amb joia, és un sacerdot de la congregació que ell desitjava i tots dos són del mateix país sudamericà. Rep l'atenció sacramental demanada, després conversen i conclouen que tots dos havien estudiat a la mateixa escola, al seu país d'origen. Parlen de professors de la persona malalta que el religiós ha co-

negut, ja ancians; d'altres dels quals ha sentit parlar. Comenten celebracions i festes escolars, espais que han compartit... Acaben la trobada cantant l'himne marià que tots dos havien après en èpoques escolars ben diferents. La persona malalta queda reconfortada pel sagrament, pels records evocats, pel pas de Déu per cada moment de la seva vida.

Jesús va mostrar un amor i predilecció molt especial pels malalts i moribunds. L'Església s'ha destacat sempre per una atenció preferencial vers els qui sofreixen malaltia o entreveuen la proximitat de la mort, també per raó de l'edat, encara que gaudeixin d'una raonable salut. S'ha concretat en un dels sacraments.

Quan les persones arriben a determinada edat o estan malaltes i veuen que s'afebleixen, rebre el sagrament i la seva gràcia esdevé un acte de confiança en Déu.

Familiars, no dubteu a fer com l'esposa del relat inicial i crideu un sacerdot perquè porti el sagrament a casa, a la residència, a l'hospital o, si podeu, participant en una celebració comunitària. És un acte d'amor, és vivència intensa del Pare o retorn a Ell, és rebre, amb tota l'emoció i l'afecte, la gran abraçada de Déu!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Esperanza del cielo»

Para quienes sufren, lloran, están enfermos, viven en la congoja, en la depresión o en horas bajas, difíciles... hay una oración escrita por san **Ambrosio** que puede **ayudarnos**. Se recitó en el 33 aniversario de la muerte del papa Luciani, en la misa que se celebró en la basílica del santo, el 28 de septiembre de 2011:

«¡Ven, Señor **Jesús!** / ¡Ven hacia mí!... / ¡**Búscame!**... / ¡**Encuéntrame!**... / ¡**Tómame!**... / ¡**Llévame!**...»

En el prefacio de la misa de Cristo Rey se nos promete:

«¡El **Reino** de la **Verdad** y de la **Vida!**
¡El **Reino** de la **Santidad** y de la **Gracia!**

¡El **Reino** de la **Justicia**, del **Amor** y de la **Paz!**»

San Ignacio de Antioquía llamaba a los cristianos **crístóforos**, que significa **portadores de Cristo**.

Los paganos llevaban en andas a sus divinidades, pero los cristianos **portan a Cristo** en sus **vidas**.

San **Agustín**, amigo y discípulo de san **Ambrosio**, nos enseña:

—«Cristiano, en tu nave duerme **Cristo**. **Confía** plenamente en **Él**.

Despiértalo, invócalo, que **Él increpará** a la **tempestad** —el peligro, la congoja, la tribulación, el miedo— y se **hará la calma**.»

San Juan de la Cruz escribía: «Porque **esperanza del Cielo** —el **Reino**— / tanto **alcanza...** / cuanto **espera**.»

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3,52a.52b.53-56 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní, Serní o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Sl 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prevere jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Cassià, màrtir; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

ACTUALITAT

Sis nous acòlits per servir l'Església

En la celebració eucarística que tingué lloc a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona, el 13 de novembre, el cardenal Joan Josep Omella instituí sis nous acòlits de les diòcesis de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona, que així feren el primer pas vers el presbiterat. Són: Alberto Para, Diego Pino, Joan Mundet, Jordi Domènech, Vicenç Mar-

tí i Xavier Montané. El cardenal Omella va dir a l'homília que el que realment dona fruits sempre és «el servei d'amor: l'autoritat no és poder. L'autoritat s'aconsegueix a través del servei, l'entrega i l'amor». Després de la celebració, el cardenal va saludar els familiars i amics que varen acompanyar els nous acòlits.

Lliurament dels arxius del III Congrés de Litúrgia de Montserrat

El passat 14 de novembre, Mn. Josep Urdeix, president emèrit del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) i secretari general del III Congrés de Litúrgia de Montserrat, va lliurar a l'abat de Montserrat, P. Josep M. Soler, els arxius d'aquest congrés, celebrat l'any 1990. Els arxius estaven dipositats al CPL, perquè en el seu moment s'ocupà de la se-

cretaria administrativa del Congrés i participà activament en l'organització. En l'acte estaven presents, amb Mn. Urdeix, el pare abat de Montserrat, Mn. Josep M. Romaguera, president del CPL; Mercè Solé, secretària del CPL; el P. Bernabé Dalmau, membre del CPL; i el P. Josep Galobart, arxiver de Montserrat.

Andrea Riccardi presenta el llibre *Periferias* a Barcelona

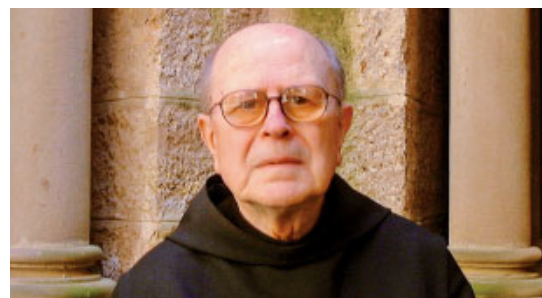
El fundador de la comunitat de Sant'Egidio, Andrea Riccardi, va presentar el 15 de novembre a la basílica dels Sants Just i Pastor el seu nou llibre *Periferias: Crisis y novedades para la Iglesia*. Aquest llibre reflexiona sobre els missatges del papa Francesc i convida a «recomençar amb l'Evangeli des dels llocs més marginats». El periodista Josep Cuní fou l'encarregat de conduir l'acte, donant pas a les intervencions dels convidats. El primer tinent d'alcalde de Barcelona, Gerardo Pisarello, i el cardenal Omella també varen parlar sobre el llibre.

Presentació del llibre *Déu al carrer*

El passat 16 de novembre, a la parròquia de Santa Anna, es va presentar aquest llibre que inclou les cartes creuades entre la religiosa teresiana Viqui Molins i el Padre Àngel, fundador de l'obra Mensajeros de la Paz. El llibre inclou un pròleg de Mn. Peio Sánchez i en l'epíleg recull el missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial dels Pobres, que es va celebrar el 19 de novembre. Aquesta iniciativa del Papa té la finalitat de conscienciar les comunitats cristianes i la societat en general davant el greu drama que pateixen homes i dones que no tenen el mínim per viure amb dignitat. El lema és: «No estimem amb paraules sinó amb obres.»

Doctorat *Honoris causa* per al monjo de Montserrat P. Alexandre Olivari

El dissabte 18 de novembre, al Monestir de Montserrat, va tenir lloc l'acte de conferiment del doctorat *Honoris causa* per l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) al P. Alexandre Olivari, monjo de Montserrat.

La presentació de l'obra històrica de l'homenatjat va anar a càrrec del Dr. Joan Torra, professor de l'Institut de Litúrgia de Barcelona.

Presidí l'acte el cardenal Joan Josep Omella i també hi assistiren el cardenal Lluís Martínez Sistach i el rector de l'AUSP, Dr. Armand Puig i Tàrrach.

ACTUALITAT

2a Setmana de la Bíblia, 27 novembre - 3 desembre

Dimarts 28 (19.30 h), «La Bíblia i la cultura», a la Sala Gaudí de la Fundació Catalunya-La Pedrera (pg. de Gràcia, 92). Presidirà l'acte Joan Ferrer, president de l'Associació Bíblica de Catalunya i professor de la UdG. Hi intervindran: Francesca Español, professora de la UB i experta en romànic i gòtic: «La Bíblia i l'art», i Albert Soler, professor de la UB, expert en literatura catalana medieval: «La Bíblia i la literatura». Al final de l'acte es presentarà l'edició estàndard gran de la Bíblia Catalana Interconfessional. Entrada lliure, aforament limitat.

Dimecres 29 (20 h), «La Bíblia i l'art. El camí cap a l'altar», a la Sagrada Família. Meditació bíblica sobre la sagristia i el claustre de la Sagrada Família, a càrrec de Mn. Armand Puig i Tàrrach,

rector de l'AUSP. Reserva d'invitacions a: www.setmanadelabiblia.cat

Festivitat del beat Ramon Llull, patró de la Universitat

El 29 de novembre, a les 12 h, al Saló d'Actes del Seminari Conciliar tindrà lloc la presentació de la Miscel·lània d'homenatge al P. Josep M. Coll i Alemany, S.J., titulada «Persona, diàleg, comunitat». Presidirà l'acte el Dr. Josep M. Garrell i Guiu, rector de la Universitat

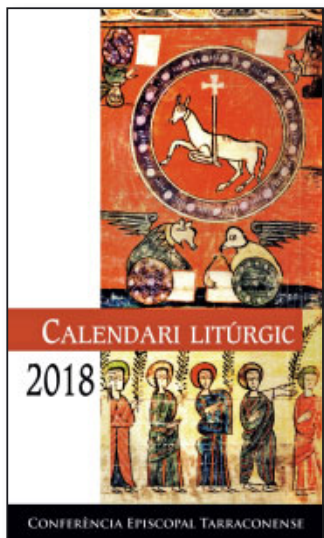
P. Josep M. Coll i Alemany

Ramon Llull i hi intervindran el Dr. Jaume Aymar Ragolta, degà de la Facultat de Filosofia de la URL, el Dr. Carlos Díaz, doctor *Honoris Causa* per la Universidad Galileo Galilei de Gua-

temala, fundador del Instituto Emmanuel Mounier, que parlarà sobre «La aportación del Dr. Josep M. Coll al personalismo dialógico». El Dr. Armando J. Pego Puigbó, professor de la Facultat de Filosofia de la URL i director de la revista *Comprendre*, presentarà les publicacions de la Facultat. Hi haurà un interludi musical a càrrec de la formació Airun. Es prega confirmació al telèfon 934 534 338, c/e: facultat@filosofia.url.edu

PUBLICACIONS

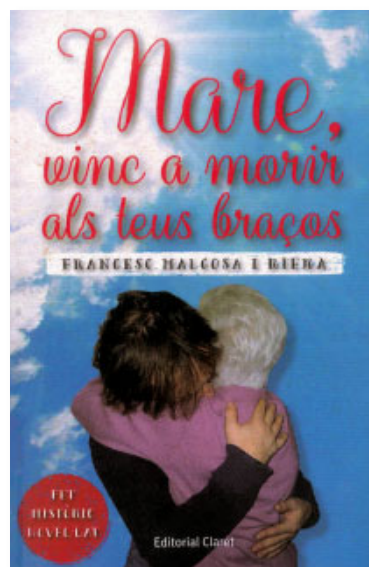
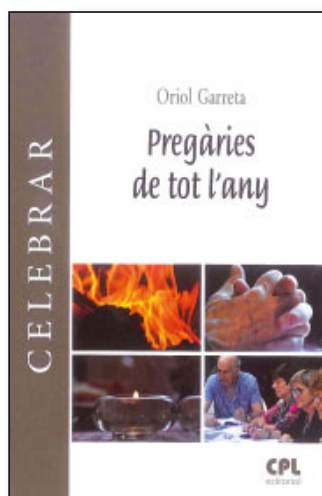
Calendari litúrgic 2018

S'ha publicat aquesta guia litúrgica de 160 pàgines, editada pel Centre de Pastoral Litúrgica, per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, que presenta Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia. Ofereix les indicacions necessàries per a la celebració de la Missa i de la Litúrgia de les Hores de cada dia per a les diòcesis amb seu a Catalunya. A la vegada, el CPL publica un opuscle de 30 pàgines, titulat *Breu calendari litúrgic 2018*, presentat per Mn. Josep Urdeix, que indica les lectures bíbliques de la litúrgia de cada dia.

Pregàries de tot l'any

Llibre de Mn. Oriol Garreta, editat pel CPL, de 142 pàgines. Són 80 breus pregàries per resar en grup o individualment, a partir de la litúrgia i de la vida. Un bon inici per a reunions de reflexió, catequesi o revisió de vida. Ofereix pregàries d'Advent, Nadal, Quaresma, Setmana Santa, temps de Pasqua, Pentecosta/ Esperit Sant, temps de durant l'any i pregàries per cada dia de l'any.

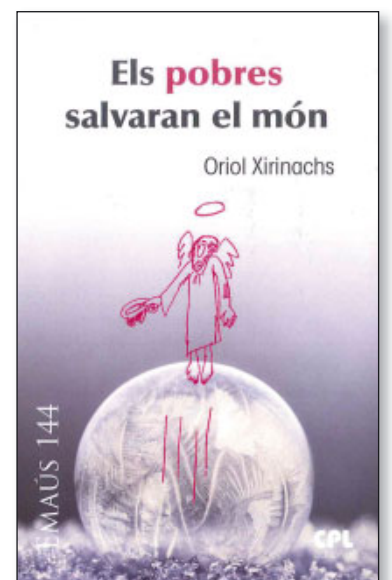
Una novel·la de Mn. Francesc Malgosa

Aquest mossèn, nascut a Terrassa l'any 1926, ha publicat diverses obres en prosa i en poesia. Per segona vegada, ha fet una incursió en el gènere de la novel·la amb el títol *Mare, vinc a morir als teus braços*, editat per Claret.

El llibre té 392 pàgines i, com diu l'autor, tracta d'un fet històric novel·lat per ell. Mn. Malgosa fou cofundador i sotsdirector durant 15 anys del setmanari *Catalunya Cristiana* i sota el pseudònim Xesc Soliu ha publicat diversos reculls d'articles. L'anterior novel·la, *Vides en joc*, fou publicada l'any 2013.

Els pobres salvaran el món, per Mn. Oriol Xirinachs

L'autor és capellà de la diòcesi de Barcelona i membre de l'Associació de preveres del Pradó. El seu ministeri com a capellà l'ha exercit en barris obrers i populars. En aquest llibre de 104 pàgines editat pel CPL, qüestiona i ofereix pistes per fer més comprensible el missatge de Jesús. Anteriorment va publicar en la mateixa editorial el llibre *Tornem Jesús als pobres*.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia». I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits».

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïreu despullat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vingúreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? ¿Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? ¿Quan us vam veure malalt o a la presó, i vingúrem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïreu despullat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. Ells li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós? Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

Salm responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R. Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme».

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?».

Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis».

Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo».

Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna».

Examinats de l'amor

P. JAUME SIDERA, claretia

Què diríem de l'alumne que suspengués l'examen tot i que de bell principi li haguessin dit de què aniria? Doncs bé, avui ens diuen de què serem examinats al final de la vida.

L'examinador és el Fill de l'Home, Rei i Pastor, embolcallat de glòria. Però ens enlluerna amb la llum estranya que projecta. Jesús no tingué on néixer. Entrà com a rei a Jerusalem a cavall d'un ase. Morí a la creu entre malfactors. I ara ens diu que ha viscut amb fam i set, sense sostre, dormint en un caixer, engarjolat a la presó com una víctima de l'alcohol o de la droga. Disfressat d'aquesta genteta, molts benestants miraven cap a una altra banda. «Ells s'ho han buscat. Què voleu fer-hi?». Però molts, moltíssims, es dedicaven i es dediquen a atendre'ls prenent-se seriosament la paraula de Jesús: «Allò que feu a qualsevol d'aquests germans meus insignificants, m'ho feu a mi». Veniu. Teniu totes les benediccions del Pare celestial.

I ara ve la sorpresa: N'hi ha que han viscut al marge de la fe o de la pràctica cristiana i ara s'adonen que han passat la vida units a Jesús perquè el servien en els germans necessitats. Potser no hi combregaven en el sagrament del Pa i del Vi però hi combregaven en el sagrament del pobre. I persones de grans idees i desigs sublims es veuran rebutjats perquè eren mesells davant el sofriment humà. «Em negàveu a mi tot allò que els negàveu.»

De persones assenyades és passar la vida amb els ulls oberts, preparant l'examen final, avesant-nos a veure Jesús Rei i Pastor i Fill de l'home i Fill de Déu en cadascun dels nostres germans. Perquè al captard de la vida ens examinaren de l'amor.

Festa de Crist Rei. I quina mena de rei tenim els cristians, oi? Però ens marca el camí reial per transformar la nostra societat: servir, no pas ser servit; donant vida.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dies 27 nov. i 1 des. (17 h). Visitarà els seminaristes i formadors del Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimecres 29 (20 h). Participarà en l'acte de la Setmana de la Bíblia a la Sagrada Família.

Dijous 30 (19.30 h). Presidirà l'eucaristia pels difunts de Mèmora-Serveis Funeraris a Santa Maria del Mar.

Diumenge 3 (12 h). Presidirà l'eucaristia pels 100 anys de Mn. Canyís i confirmarà un grup de joves a la parròquia de la Mare de Déu del Carme.

Actes

Ritu d'ingrés al catecumenat a la Catedral. Per a infants, dissabte 2 des. (16-17.45 h), presidit pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona. Per a adults, diumenge 3 des. (16-17.45 h), presidit per Mons. Antoni Vadedell, bisbe auxiliar de Barcelona. Cal inscripció prèvia al t. 934 541 898.

Presentació del projecte del nou orgue de Sarrià. Dijous 30 nov. (21 h), a l'església parroquial de Sant Vicenç de Sarrià (c/ del Rector Voltà, 5), a càrrec de l'orguener Albert Blancafort. Hi intervindeu Francesc Rosaura, Juanjo Puigcorbé, Tortell Poltrona, Mn. Salvador Bacardit, l'Orfeó Sarrianenc i el Cor Diapasón. Entrada lliure.

Novena de la Immaculada a la Basílica de la Concepció (c/ Llúria, 70). Missa i pregària a Maria Immaculada. Dia 29 nov. (19 h); dia 30 (19 h); dia 1 des. (22 h), amb adoració eucarística; dia 2 (18 h); dia 3 (13 h i 20.30 h); dia 4 (20.30 h); dia 5 (19 h); dia 6 (19 h); dia 7 (19 h). Hi participaran Mn. Ramon Corts i altres sacerdots. Més informació: www.parroquiaconcepciobcn.org

Celebració del 101 aniversari de la mort del germà Charles de Foucauld. Dissabte 2 des., a la parròquia de Sant Eugeni I, papa (c/ Comte Borrell, 307). A les 18.30 h, presentació; 20 h, eucaristia, 20.30 h, refrigeri. Més informació: secretaria@comunitatdejesus.net

«Tradició immaculista a Catalunya». Dia 30 nov. (19.30 h), conferència amb fra Valentí Serra de Manresa, caputxí,

en commemoració del 150 aniversari de la creació de la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell. A l'Auditori de la Puríssima de Sabadell (c/ Capmany, 38).

Misa en el 81 aniversari del martiri de Mons. Manuel Iruja, obispo de Barcelona (1930-1936). Lunes 4 dic. (12 h), en la capilla del Cristo de Lepanto de la catedral. Organizada por la asociación Hispania Martyr Siglo XX.

«Francisco de Asís, un hombre nuevo y del otro mundo». Jueves 30 nov. (20.30 h), conferencia con Fr. Luis E. Larra Lomas, ofm. conv., con motivo de la presentación de su libro *Solo la misericordia nos salvará. La escatología en los escritos de Francisco de Asís*. En el Centre Sant Francesc d'Assís (c/ Elisa, 23 -Balmes-Mitre-).

Monestir de Sant Pere de les Puelles (c/ Anglès, 55). **Dissabte 2 des. (19 h)**, vetlla d'Advent. **Diumenge 3 des. (19 h)**, audició musical amb el Cor Lerània. Informació: www.benedictinessantperepuelles.cat

«Un petit gest per a una gran causa». Dissabte 2 des. (20.45 h), concert be-

nèfic amb el grup Gospel Clot. A l'Escola Jesuïtes El Clot (c/ València, 680).

«Passió d'una espera». Dissabte 2 de desembre (17.30 h), recés d'Advent al Santuari de l'Ajuda (c/ Sant Pere Més Baix, 18), a càrrec de fra Josep Manuel Vallejo.

Tallers

Nadal a les teves mans! Vine amb la teva família a fer els tallers de Nadal al Museu Diocesà de Barcelona (Pla de la Seu, 7). Podràs fer un pessebre dins d'una nou, o dins del jardí del Claustre de la Catedral de Barcelona o a la façana de la Sagrada Família, o fins i tot dins del teu cor. Dies: 6, 7, 8, 9 i 17 de des. (10.30 a 13.45 h). Informació i reserves: 933 152 213 / 647 145 238.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Cristo, la Palabra insuperable del Padre

Este domingo celebramos la solemnidad de Nuestro Señor Jesucristo, Rey de todo el mundo, con la que termina el año litúrgico. Nuestro año litúrgico comienza con el Adviento y finaliza con la celebración de esta solemnidad. A lo largo del año contemplamos el misterio de la revelación de Dios en la persona de Jesucristo, que se inicia con el misterio de su Encarnación y culmina con el misterio de su Pasión, Muerte y Resurrección.

Jesucristo, el Hijo de Dios hecho hombre, es la Palabra que está con Dios y es Dios, es la Palabra única, perfecta e insuperable del Padre (*Catecismo de la Iglesia Católica* —CEC— 65). Pero también es Jesús de Nazaret, que camina por las calles de una provincia marginal del Imperio romano, que habla una lengua local, que presenta los rasgos de un pueblo, el

judío, y de su cultura. Jesucristo es, por lo tanto, carne frágil y mortal, es historia y es humanidad, pero también es gloria, divinidad, misterio, es aquel que nos ha revelado al Dios que nadie ha visto nunca (cf. Mensaje al Pueblo de Dios del Sínodo de Obispos de 2008, núm. 4).

Jesucristo es la manera más perfecta que el Padre ha tenido para comunicarse con nosotros, para darnos a conocer la verdad y la salvación. «El Hijo es la Palabra definitiva del Padre» (CEC 73). Las Sagradas Escrituras contienen la Palabra de Dios y, al estar inspiradas por Dios, son realmente Palabra de Dios. En efecto, como nos recuerda el número 136 del CEC, «Dios es el autor de la Sagrada Escritura, porque inspira a sus autores humanos: actúa en ellos y a través de ellos.»

«La Iglesia —dijo el Concilio Vaticano II— ha venerado siempre las divinas Escrituras, como también ha venerado el mismo cuerpo del Señor. Por eso, especialmente en la sagrada liturgia, nunca deja de tomar el pan de vida de la mesa, de alimentarse de él y de distribuirlo a los fieles, tanto el pan de la Palabra de Dios como el Cuerpo de Cristo» (*Constitución sobre la revelación divina*, 21).

Es necesario que nos acerquemos al texto sagrado, sea en la liturgia, sea en la lectura espiritual, tanto personal como comunitaria. Os invito a acompañar esta lectura de la Sagrada Escritura con la oración, para que haya diálogo entre Dios y el hombre, ya que, como escribió san Ambrosio: «Hablamos con Él cuando oramos, y le escuchamos cuando leemos las palabras divinas.»

El año 2008, la Asamblea del Sínodo de los Obispos dedicada a estudiar el tema de «la Palabra de Dios en la vida y en la misión de la Iglesia», recomendó una práctica muy tradicional, frecuente en los primeros siglos del cristianismo y después practicada por los monjes en sus monasterios, que ahora, afortunadamente, se está desarrollando también en las parroquias y otras comunidades y movimientos cristianos. Me refiero a la *lectio divina* o lectura de la Biblia en un clima de oración para saborear interiormente la Palabra. Debemos favorecer más y más la lectura meditativa, contemplada y orada de la Biblia.

Teniendo presente este objetivo, los obispos de las diócesis con sede en Cataluña hemos convocado la II Semana de la Biblia, que comienza mañana lunes día 27 de noviembre y culminará el día 3 de diciembre con el Domingo de la Palabra, siguiendo las indicaciones del papa Francisco. Ojalá la Biblia llegue a ser una compañera de viaje habitual de muchas personas. Para más información sobre los diversos actos organizados podéis entrar en: www.setmanadela-biblia.cat. Aprovecho la ocasión para animaros a participar y para agradecer todo el esfuerzo y dedicación de los organizadores.